

दानं स्वद्रव्यस्य परत्वात्पादनं दमो मनसो यथेष्टं विनियोगयोग्यता शौचं संकरवर्जनं अहिंसा सर्वभूतानामनभिद्रोहः ऋणकर्तव्यान्निवर्तको धर्मः क्षमाऽपकारिण्यकोपः ॥ १ ७ ॥ १८ ॥ कृष्णचरणैः कृष्णयो
 यास्मिन्दानंदमः शौचमहिंसादीर्धृतिः क्षमा ॥ अनपायानि सर्वाणि नित्यं राशियुधिष्ठिर ॥ १ ७ ॥ मृदंगकेतोस्तस्य त्वं तेजसानिहतः पुरा ॥ सकर्णं सौबलः संख्ये विना
 शमुपयास्यसि ॥ १८ ॥ शपेहं कृष्णचरणैरिष्टापूर्तेन चैव ह ॥ यदि त्वांसुतं पापं न हन्यां युधिरोषितः ॥ १९ ॥ अपयास्यसि चरयत्कारणं मुक्तो भविष्यसि ॥ एव
 माभाष्य चान्यो न्यक्रोधं संरक्तलोचनौ ॥ २० ॥ प्रवृत्तौ शरसं पातं कर्तुं पुरुषसत्तमौ ॥ ततो रथसहस्रेण नागानामयुतेन च ॥ २१ ॥ दुर्योधनः सोमदत्तं परिवार्य
 समंततः ॥ शकुनिश्च सुसंकुद्धः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ २२ ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतो भ्रातृभिश्चैद्रविक्रमैः ॥ स्यात्तस्तव महाबाहुर्वज्रसंहननो युवा ॥ २३ ॥ साग्रं शत
 सहस्रं तु हयानां तस्य धीमतः ॥ सोमदत्तं मे हृष्यासं समं तात्पर्यं रक्षत ॥ २४ ॥ रक्ष्यमाणश्च बलिभिश्छादयामास सात्यकिं ॥ तं छाद्यमानं विशिखैर्हृष्यासन्नतपर्व
 भिः ॥ २५ ॥ धृष्टद्युम्नो भ्ययाक्कुद्धः प्रगृह्य मर्हतीं च मू ॥ चंडवाताभिस्तृणानामुदधीनामिव स्वनः ॥ २६ ॥ आसीद्राजन्बलौ घानामन्योन्यमभिनिघ्नतां ॥ वि
 व्याध सोमदत्तस्तु सात्वतं न वभिः शरैः ॥ २७ ॥ सात्यकिर्न वभिश्चैनमवधीत्कुरुपुंगवं ॥ सोतिविद्धो बलवता समरे दृढधन्विना ॥ २८ ॥ रथोपस्थं समासाद्य मुमो
 हगतचेतनः ॥ तं विमूढं समालक्ष्य सारथिस्त्वरयान्वितः ॥ २९ ॥ अपोवाहरणाद्वीरं सोमदत्तं महारथं ॥ तं विसृजं समालक्ष्य युयुधानशरार्द्रितं ॥ ३० ॥ अभ्यद्रवत्त
 तो द्रोणो यदुवीरजिघांसया ॥ तमायां तमभिप्रेक्ष्य युधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ ३१ ॥ परिवव्रुर्महात्मानं परीप्संतो यदूत्तमं ॥ ततः प्रवदते युद्धं द्रोणस्य सहपांडवैः ॥ ३२ ॥
 बलेरिव सुरैः पूर्वैर्त्रैलोक्यजयकांक्षया ॥ ततः सायकजालेन पांडवानीकमावृणोत् ॥ ३३ ॥ भारद्वाजो महातेजा विव्याध च युधिष्ठिरं ॥ सात्यकिं दशभिर्बाणैर्वि
 शत्यापार्पंतं शरैः ॥ ३४ ॥ भीमसेनं च न वभिर्न कुलपंचभिस्तथा ॥ सहदेवं तथा पाणिभिः शतेन च शिखंडिनं ॥ ३५ ॥ द्रौपदेयान् महाबाहुः पंचभिः पंचभिः शरैः ॥
 विराटं मत्स्यमष्टाभिर्द्रुपदं दशभिः शरैः ॥ ३६ ॥ युधामन्युं त्रिभिः षड्विंशतमौजसमाहवे ॥ अन्यांश्च सैनिकान् विव्याध युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ॥ ३७ ॥ ते वध्यमाना
 द्रोणेन पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ॥ प्राद्रवन्वैभयाद्राजन्सार्तनादादिशोदश ॥ ३८ ॥ कात्यमानं तु तत्सैन्यं हृष्याद्रोणेन फाल्गुनः ॥ किंचिदागतं संभोगुरुपाथोभ्य
 याड्भुतं ॥ ३९ ॥ हृष्याद्रोणस्तु बीभत्सुमभिधावंत माहवे ॥ संन्यवर्तत तत्सैन्यं पुनर्यौधिष्ठिरं बलं ॥ ४० ॥

श्वरणैः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥